

[Elisabeth Bruun Olesen]

Til det, der allerede er blevet sagt, skal jeg blot supplere med, at det faktisk også var finansministeren, der ikke ville udarbejde en mæglingsskitse, mens PROSA sagde ja til det, hvilket ifølge de papirer, vi har fået fra PROSA, har fået arbejdsministeren til at sige, at det naturligste og nemmeste dog havde været, at der havde været en mæglingsskitse.

Det vil sige, at Finansministeriet slet ikke har fulgt de normale spilleregler på overenskomstområdet. Man har simpelt hen siddet med korslagte arme og tænkt: de kan få lov at sejle deres egen sø, så lang tid det passer os; de kan bruge en masse penge. Vi ved, at vi som offentlig arbejdsgiver til enhver tid kan få regeringen til at gribe ind, og det gør vi.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det overrasker jo næppe nogen, at venstrefløjens er på PROSAs side, uanset hvilke krav man så derfra måtte have at fremføre, men til hr. Carsten Andersen vil jeg sige, at set fra borgernes synspunkt er der nogle opgaver, der skal løses, og det er altså svært for postbudene og for sygeplejerskerne og for sygehjælperne og for DSB-kontrollørerne og for HKerne at forstå, at de lønstigninger, som de og deres organisationer kunne acceptere og forhandle sig frem til, ikke er gode nok og rimelige for edb-folkene.

Så vil jeg i øvrigt ikke gå ind i polemik med hr. Kaj Poulsen, fordi Socialdemokratiet jo selv har indrømmet, at det er nødvendigt at gribe ind i denne konflikt; ellers ville Socialdemokratiet vel ikke nu meddele, at man faktisk stemmer for indgrebet.

Formanden:

Det er jo en førstebehandling. Der er bedt om to korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Fru Connie Hedegaard undlod totalt at svare på, hvad der blev spurgt om. Hvorfor sagde finansministeren nej til en mæglingsskitse? Det var det, jeg spurgte om, ikke et eller andet abstrakt om borgernes behov og tarv, og jeg ved ikke hvad.

Så vil jeg også minde fru Connie Hedegaard om, at på et tidspunkt var man faktisk kommet frem til noget mere. Man var kommet frem til TFU-forliget plus 3 pct.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg må sige, at det er en bemærkelsesværdig tale, vi her hører fra den konservative ordførers side: hvad ville sygeplejersken og hvad ville postbudet og hvad ville alle andre sige, hvis det var sådan, at man tillod, at andre grupper kunne gå hen og få mere?

Må jeg så spørge fru Connie Hedegaard: vil fru Connie Hedegaard henvende sig til finansministeren og spørge finansministeren, hvorfor landet skulle køres ud på kanten af administrativt kaos, inden man greb ind, hvis det er sådan, at det er en grundholdning hos Det Konservative Folkeparti, fru Connie Hedegaard her gav udtryk for?

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Jeg må ærligt tilstå, at jeg simpelt hen ikke begriber, hvad det er, hr. Kaj Poulsen i øjeblikket står og foreslår. Mener hr. Kaj Poulsen, at regeringen skulle have grebet ind i denne konflikt på et tidligere tidspunkt? Det mener Det Konservative Folkeparti ikke. Vi mener faktisk, det er fornuftigt at give parterne en rimelig mulighed for at løse sådan en arbejdskonflikt.

Det er sandelig nye signaler fra Socialdemokratiet.

Tørnæs (V):

Vi har noteret os, at også Socialdemokratiet går ind for at støtte et lovindgreb. Vi er derfor naturligvis meget spændt på, hvilken stilling Socialistisk Folkeparti tager til det. Ikke mindst set i lyset af, at der nu er udskrevet valg, er det yderst interessant, og jeg tror, at mange er meget interesseret i at få afdækket, hvilke områder Socialdemokratiet og SF kan blive enige om, da der åbenbart udfoldes store bestræbelser på, at S og SF skal fremstå som et troværdigt alternativ. Jeg tror, at mange er interesseret i at blive klar over, hvad det er for en holdning, der skal være gældende, og hvad det er, man kan blive enige om, og hvor man ikke kan det.